

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010102
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6717010102.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného W. Q., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 11. februára 2020 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/19/2017 zo dňa 03.12.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. Q. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/19/2017 zo dňa 03.12.2018 bol obžalovaný W. Q. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 27.07.2016 v čase o 18.10 h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo tov. zn. M. Q. O., ev. č. X. XXX Z. v K., okres X., na miestnej komunikácii v blízkosti rodinného domu XXXX, spôsobil dopravnú nehodu tak, že pri prejazde ľavotočivej zákruty sa v dostatočnej miere nevyhol oproti jazdiacemu cyklistovi W. M., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom K., časť N. XXXX, následkom čoho došlo k ich vzájomnej zrážke, čím takto spôsobil zranenia maloletému W. M. zlomeninu dolného konca pravej vretennej kosti s posunom úlomkov, zlomeninu dolného konca ľavej vretennej kosti a ľavej laktovej kosti, pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti, zlomeninu nosovej kosti s posunom úlomkov, tržnú ranu na ľavom kolene, pomliaždenie oboch dolných končatín odreniny tváre, ktoré si vyžiadali dobu ich liečenia a výrazné obmedzenie na obvyklom spôsobe života v trvaní 10 týždňov, čím porušil povinnosť vyplývajúcu mu z § 9 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z.

Za toto konanie súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pričom mu výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Súčasne obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 1 roka.

V neposlednej rade obžalovanému uložil aj povinnosť nahradiť poškodeným škodu, a to F. M., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom N. XXXX, K., vo výške 3 973,50 Eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Panónská cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, vo výške 2 756,71 Eur. So zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú F. M. odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný W. Q., ktoré dodatočne prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne zdôvodnil. Podstatou rozsiahleho odvolania bolo napadnutie výrokov o vine, treste a náhrade škody. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na to, že uznanie viny súdom prvého stupňa u obžalovaného bolo prevedené bez starostlivého vyhodnotenia všetkých skutočností svedčiacich v prospech obžalovaného. Súd totiž nesprávne hodnotil vykonané dôkazy a dospel preto k nesprávnym právnym záverom vo všetkých výrokoch napadnutého rozsudku. Tiež nevykonával ďalšie dôkazy, čím sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

V tomto smere obhajoba namietala, že aj po vrátení veci odvolacím súdom v zásade možno konštatovať, že nejasnosti a výhrady voči skutkovému stavu neboli odstránené a pretrvávajú v celom rozsahu tak, ako ich obhajoba uvádzala v predchádzajúcom odvolaní. Konkrétne podľa obhajoby neboli správne zistené vstupné údaje pre posúdenie dopravnej nehody, týkajúce sa vozovky - komunikácie, a to: stavebno-technické parametre vozovky, charakter a druh vozovky, či mala spevnené alebo aj nespevnené časti, a aké boli rozmery týchto častí a pod. Teda obhajoba spochybňovala samotné parametre komunikácie.

Ďalej namietala, že miesto zrážky vozidla s bicyklom nebolo objektivizované, vo veci nebol uskutočnený vyšetrovací pokus, pričom tieto pochybnosti vznikli už v súvislosti so zadokumentovaním parametrov miesta nehody. V tomto smere obhajoba spochybnila závery znaleckého posudku znalca R. R. K. aj tým, že spochybnila vstupné údaje týkajúce sa vozidla, bicykla, vodiča a cyklistu, ktoré boli použité v znaleckom posudku. Vo vzťahu k znaleckému posudku obhajoba tiež ozrejmla pojem „doba reakcie vodiča“ a vplyvy pôsobiace na reakčnú dobu vodiča.

V závere odvolania obhajoba opísala mechanizmus vzniku dopravnej nehody, ktorý konfrontovala so závermi znaleckého posudku.

V neposlednom rade obhajoba tiež namietala porušenie práva obžalovaného na spravodlivý súdny proces, keďže poškodený bol vypočutý na hlavnom pojednávaní bez prítomnosti obžalovaného, ktorý spochybňuje splnenie zákonných podmienok na takýto postup.

Posledná námietka obhajoby sa týkala výroku o náhrade škody v napadnutom rozsudku, predovšetkým s poukazom na to, že do úvahy mohlo prísť aj spoluzavinenie poškodeného v zmysle § 441 OZ a tak krátenie nárokov poškodeného na náhradu škody. Preto obhajoba navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. oslobodiť, alternatívne navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že pokiaľ ide o namietanie výroku o vine, toto odôvodňuje tým, že skutkové obvinenie obžalovaného je založené na tom, že pri prejazde zákruty sa nedostatočne vyhol cyklistovi, táto skutočnosť však nebola podľa obhajoby riadne preverená a zdokumentovaná. V tejto súvislosti poukazuje na parametre cesty, ktoré neboli tak isto preverené, ani zdokumentované. Cyklista v tejto súvislosti vypovedal, že jazdil 1 meter od okraja vozovky, teda dá sa konštatovať, že cyklista nešiel tak, ako mu to prikazoval zákon. Z uvedeného dôvodu obhajoba navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak by neboli akceptované výhrady obhajoby vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného, v tomto prípade obhajoba poukazuje na vek obžalovaného, ktorý mal v čase nehody XX rokov, žije usporiadaným životom, nepácha žiadne závažné priestupky, žije na odľahlejšom mieste, kde k životu potrebuje vodičský preukaz a samotné motorové vozidlo. Tak isto poukazuje na to, že obžalovaný je zamestnaný, pracuje ako vodič, vodičský preukaz potrebuje k svojmu zamestnaniu. Z uvedeného dôvodu obhajoba navrhla v napadnutom rozsudku zrušiť výrok o treste zákazu činnosti. Vo vzťahu k výroku o škode poukázala obhajoba na to, že výrok nebol riadne odôvodnený a je tu dôvodné podozrenie, že poškodený spoluzavinil vzniknutú škodu. Preto vo vzťahu k tomuto výroku obhajoba navrhla zrušiť tento výrok a odkázať poškodeného na civilný proces.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že pre neho je vodičský preukaz veľmi dôležitý a potrebný, tak isto by nechcel platiť náhradu škody, ale ak súd o tom rozhodne, zmieri sa s tým. V ostatnom sa pridržiaval návrhu svojho obhajcu.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného W. Q. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. V tomto smere sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou obhajoby ohľadne vyhodnotenia vykonaných dôkazov.

Vo vzťahu k výroku o vine odvolací súd konštatuje, že obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje jednak výpoveď obžalovaného, ktorý opísal priebeh dopravnej nehody po skutkovej stránke zo svojho pohľadu, teda bez pocitu viny za spôsobenie dopravnej nehody. Zrážku vozidla obžalovaného s cyklistom opísal aj samotný svedok - poškodený W. M., ktorý si však nepamätal, či v čase zrážky vozidlo obžalovaného už stálo alebo sa pohybovalo. Zrážku motorového vozidla obžalovaného s cyklistom - poškodeným W. M. potvrdila aj svedkyňa W. M., ktorá sa na mieste dopravnej nehody rozprávala s obžalovaným. Prvostupňový súd teda nemal sporné, či došlo k dopravnej nehode, kto bol jej účastníkom a kde bolo miesto dopravnej nehody. Okresný súd však musel zamerať dokazovanie na preukázanie zodpovednosti za vznik dopravnej nehody.

V tomto smere bol do trestného konania pribratý súdny znalec R. R. K., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 5/2017 a dodatok č. 1 k znaleckému posudku č. 5/2017. Obžalovaný v tejto súvislosti uviedol, že keď do menovaného cyklistu narazil, tak on už s autom stál. Za dopravnú nehodu necítil vinu. Túto obhajobu obžalovaného mal súd za vyvrátenú znaleckým dokazovaním, kde súdny znalec zotrval na svojich záveroch ohľadne mechanizmu vzniku dopravnej nehody a jednoznačne vyvrátil tvrdenie obžalovaného, že jeho motorové vozidlo malo stáť v čase zrážky. Túto situáciu z technického hľadiska súdny znalec jednoznačne vylúčil aj s poukazom na to, že ak by motorové vozidlo v čase zrážky s cyklistom malo stáť, cyklista by nemohol naraziť hlavou o čelné sklo motorového vozidla a rozbiť ho. Je to technicky neprijateľné. Preto pri takomto poškodení motorového vozidla a zistených zranení cyklistu sa vozidlo v čase zrážky muselo pohybovať, aj keď už bolo brzdené. Súdny znalec v tomto smere svoj záver podrobne odôvodnil tak, ako to uviedol prvostupňový súd na str. 7 až 8 napadnutého rozsudku. Preto ani odvolací súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, že jeho motorové vozidlo v čase zrážky už stálo.

Ďalej sa odvolací súd nestotožnil ani s námietkami obhajoby ohľadne nedostatočne zistených parametrov komunikácie v mieste dopravnej nehody. K tejto argumentácii je potrebné zdôrazniť a doplniť, že vodič motorového vozidla, teda obžalovaný okrem ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov porušil aj svoje povinnosti uvedené v § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, a to správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému dopravnotechnickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam. Navyše v § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke sú upravené povinnosti vodiča tak, že má dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom...

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obžalovaný jazdil svojim motorovým vozidlom po ceste, ktorej technický stav videl, vedel o ňom a neprispôbil svoju techniku jazdy stavu vozovky a svojim schopnostiam. Tým, že nejazdil úplne vpravo, nevyhol sa dostatočne cyklistovi a nezvýšil svoju pozornosť, keďže jazdil po účelovej ceste, voči cyklistom a chodcom, porušil svoje všeobecné povinnosti vodiča tak, ako bolo vyššie citované a preto okresný súd obžalovaného správne uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., pretože inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví.

Pokiaľ ide o výrok o treste, aj v tomto prípade okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil výchovný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Takto uložený trest je uložený na samej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný, pričom v doprave sa dopustil niekoľkých drobných priestupkov, ako aj vzhľadom na okolnosti prípadu a pri súčasnom uložení zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 1 roka, dospel aj odvolací súd k záveru, že takto uložený trest obžalovanému spĺňa podmienky ako generálnej, tak i individuálnej prevencie. V tomto smere krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. 9.

Ohľadne výroku o škode ani v tomto prípade okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej F. M. - zákonnej zástupkyňi poškodeného W. M. vo výške 3.973,50 Eur, čo predstavuje výšku bodového ohodnotenia úrazu vo výške 225 bodov. Z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti poškodenému W. M. potom okresný súd uložil povinnosť obžalovanému nahradiť škodu aj Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava vo výške 2.756,71 Eur. O týchto nárokoch poškodených okresný súd nemal pochybnosť a preto ich uznal za oprávnené. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obhajoby, že by bolo možné prihliadnuť pri rozhodovaní o náhrade škody na spoluzavinenie poškodeného a z toho dôvodu na krátenie jeho nárokov na náhradu škody, k tomu je potrebné dodať, že už okresný súd pri svojom rozhodovaní pri výroku o treste prihliadol aj na prípadné spoluzavinenie poškodeného. Pri vzniku vymenovaných zranení poškodeného nepoužitie prilby na hlave poškodeného malo za následok vznik čiastočného poranenia - pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti, pričom ťažké zranenia poškodený utrpel predovšetkým na končatinách. Pre úplnosť je potrebné dodať, že obžalovaný spôsobil uvedené poranenia poškodenému prevádzkou motorového vozidla a preto bude náhrada škody realizovaná z titulu tohto poistenia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.